

Η ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

ΚΩΜΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

[Παρασταθὲν τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Θεάτρου
Παραδείσου τὴν 12^η Ἰουλίου 1892 ὑπὸ τοῦ θιάσου
τῆς κυρίας Εὐαγγελίας Παρασκευοπούλου.]

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ παντοπώλης, ΜΑΡΙΚΑ θυγάτηρ του,
ΛΕΧΡΙΤΗΣ τελειόφ. μαθηματικῶν.

'Η σκηνὴ παριστᾶ ὁδόν. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τῆς σκηνῆς εἰς:
δύο οἰκίαι: ἔχουσαι παράθυρα ἐστραμμένα ἀντικρὺ^α
ἀλλήλων καὶ ὅλιγον πρὸς τὸ κοινόν.

ΠΡΩΤΗ ΣΚΗΝΗ

ΜΑΡΙΚΑ καὶ ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Κάθηται ἔκαστος; εἰς ἔκατερον τῶν παραθύρων καὶ γράφουσι.

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

'Οκτὼ σὺν δέκα τέσσαρα πλέον, ἐπτὰ σὺν τρία...
(Πάλιν εἰς τὸ παράθυρον ἐθγῆκεν ἡ κυρία!...)

ΜΑΡΙΚΑ

'Ἐπτὰ σὺν πέντε δώδεκα καὶ τρία εἰς τὸ χέρι!...
('Σ τὸ ἴδιο μέρος κάθεται πρωτὶ καὶ μεσημέρι!...)

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

'Ἐὰν προσθέσω τέσσαρα τὸ ἄθροισμα θὰ γείνη
'Ἐν ὅλῳ δέκα τέσσαρα . . . (Πῶς μὲ κυττᾶ ἐκείνη!
Τί καλλονή, τί εὔμορφιά, τί νάζι, τί καμάρι,
Τί χείλη, τί ἀνάστημα, τί ὀφθαλμοί, τί γάρι,

Καὶ εἶν' αὐτὸς ὁ ἄγγελος θυγάτηρ τοῦ Σπουργίτη !)

ΜΑΡΙΚΑ

(Τί νέος εὔειδέστατος, καὶ νὰ τὸν λὲν Λεχρίτη !)

(Τί ἄγγελος ἀληθινὸς ἢ δεσποινὶς Μαρίκα)

ΜΑΡΙΚΑ

Δόξαν νὰ ἔχῃ ὁ Θεὸς τὴν λύσιν μου εύρηκα...

Καὶ τώρα εἰς τὴν βάσανον

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

(Ω ! βάσανος μεγάλη !)

ΜΑΡΙΚΑ

(Τί ἅρά γε ὁ κύριος Λεχρίτης νά μου ψάλλῃ ;)

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

(Ἄς ήδυνάμην πρὸς αὐτὴν κρυφὰ νὰ ὄμιλήσω.

Μὰ δὲν τολμῶ, δὲν δύναμαι . . . Ω, θὰ παραφρονήσω !)

ΜΑΡΙΚΑ

(Αὐτὸς βεβαίως μ' ἀγαπᾷ . . . Ω πόσον τὸν λυποῦμαι . . .

Εἴμαι μικρὰ μαθήτρια καὶ νὰ τὸ πῶ . . . φοβοῦμαι).

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

'Σ τὸ διάβολο ἡ ἀλγείρα καὶ ἡ γεωμετρία ! . . .

Δὲν ξεύρω πέντε σὺν ὀκτὼ πῶς κάμνουν δεκατρία !

ΜΑΡΙΚΑ

(Πῶς, ύποφέρει ! . . μὰ κ' ἐγώ, ἄχ πόσον συγινοῦμαι ! . .

'Αλλ' ὅμως πῶς νὰ τοῦ εἰπῶ σὲ ἀγαπῶ . . . φοβοῦμαι.

Κάμν' ἡ δασκάλα ἔρωτα . . . μ' αὐτὴ εἶνε δασκάλα

Κι' ἐγώ ἀπλῆ μαθήτρια . . .

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Τόσον πολὺ μεγάλα

Ποτέ μου δὲν ἀπήντησα προσκόμματα . . . ποτέ μου . . .

ΜΑΡΙΚΑ

(Πῶς ύποφέρω ! ἀλλὰ πῶς νὰ τὸ εἰπῶ, Θεέ μου ;)

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

'Σ τὸ διάβολο γιὰ διάβασμα . . . δὲν εἰμπορῶ νὰ μείνω

"Εγε ύγιείαν ἀλγείρα φιλτάτη . . . σὲ ἀφίνω.

[Ἀπίρχεται φίπτων τὴ βιβλίον]

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΚΗΝΗ

ΜΑΡΙΚΑ μόνη.

Δὲν είμπορεῖ νὰ ἀντιστῇ . . . μὲ ἀγαπᾶ . . . τὸ ξέρω
 Ἀν καὶ ἔγῳ πλειότερον ἔκείνου ὑποφέρω.
 Μὰ τί νὰ κάμω ; . . . Δὲν μπορῶ στιγμὴν νὰ ὅμιλήσω
 Ἰδιαιτέρως πρὸς αὐτὸν καὶ νὰ τοῦ παραστήσω
 Τὸν ἔρωτά μου . . . Μιὰ στιγμή . . . ἀλήθεια . . . τί ἴδεα !
 Βεβαίως τὸ ἐπέτυχα ! . . . θαυμάσια . . . ώραια ! . . .
 Θὰ πῶ εἰς τὸν πατέρα μου εὐθὺς μὲ πονηρίαν
 Πῶς ἔχει ἐν θεώρημα μεγάλην δυσκολίαν
 Καὶ ἀπαιτεῖ προγυμναστὴν γιὰ νὰ τὸ ἐννοήσω . . .
 Ἄ ! εἶναι θεία ἔμπνευσις κι' εὐθὺς θὰ ἐνεργήσω !
 Καὶ ὅταν ὁ πατέρας μου θὰ μάθῃ τὴν αἰτίαν
 Ἐδὼ θὰ κράξῃ βέβαια χωρὶς ἀμφιβολίαν
 Τὸν κύριο Λεχρίτην παρευθὺς τὸ πρόβλημα νὰ λύσῃ
 Καὶ οὕτως εἰς τὸ σχέδιον θὰ μ' ὑποβοηθήσῃ.
 Τρέχω εὐθὺς τὴν πρότασιν αὐτὴν νὰ ὑποβάλω
 Καὶ γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα ποσῶς δὲν ἀμφιβάλλω.

[Ἄπειρεται]

Μεταλλαγὴ Σκηνῆς

[Η Σκηνὴ παριστᾶ δωμάτιον. Εἰς τὸ βάθος ὑπάρχει μαυροπίναξ ἐστραμ-
 μένος πρὸς τὸ κοινόν, ἐπὶ τῆς σκηνῆς τράπεζα καὶ ἔδραι].

ΤΡΙΤΗ ΣΚΗΝΗ

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ εἰσερχόμενος.

Δόξαν νὰ ἔχῃ ὁ Θεὸς ποῦ βλέπω μιὰν ἡμέρα
 Αὐτὸν τὸν μαυροπίνακα μονάχον ἔδω πέρα.
 Κάθε πρωῒ τὴν κόρην μου καὶ κάθε μεσημέρι
 Μὲ τεμπεσίρι τὴν φτωχὴ τὴν βλέπεις εἰς τὸ χέρι
 Ὁλόρθη, ἀκατάπαυστα νὰ γράφῃ καὶ νὰ σθύνη
 Καὶ κᾶπου κᾶπου δάκρυα τὸ μάτι της νὰ χύνῃ.
 Τί διάβολο γιὰ τ' ὄνομα ἀλήθεια τοῦ κυρίου
 Αὐτοὶ ὅπου τὸ πρόγραμμα ἐφτειάναν τοῦ σχολείου
 Εἴχαν μυαλὸ 'ς τὸ κλούσιο τους; Τί θέλουν ἢ κυρίαις
 Νὰ μελετᾶνε "Αλγεβραὶς καὶ Στερεομετρίαις;

Τί χρησιμεύει πρὸς Θεοῦ ἡ Τριγωνομετρία
 Σὲ μὰ καλὴ νοικοκυρά, σὲ μὰ καλὴ κυρία ;
 Δὲν φθάνει μία πρόσθεσις κι' ἀφαιρέσις μονάχα,
 "Η μῆπως τόρα δὲν μπορῇ νὰ λογαριάζῃ τάχα
 Τί σημερα ἀγόρασε 'ς τὸ σπίτι κάθε μία
 'Εὰν δὲν ξέρῃ ἀλγεβρα καὶ τριγωνομετρία ;
 "Η μῆπως ὅταν πρόκειται νὰ πάῃ νὰ ψωνίσῃ
 Πρέπει τὸ κάθε ψώνιο της νὰ τὸ γεωμετρήσῃ ;
 Μωρὲ δὲν πιάνουν νὰ τοὺς ποῦν πῶς πρέπει νὰ διαβάζουν,
 Νὰ πλέκουν, νὰ μπαλώνουνε, καλὰ νὰ λογαριάζουν,
 Μόν' κάθονται καὶ χάνονται μὲ τέτοιαις ἄραις μάραις
 Γιὰ νὰ τὰ μάθουν τὰ φτωχὰ κορίτσια κουταμάραις ;
 Μωρὲ ἀν γείνω ύπουργός ποτὲ ἐπὶ ζωῆς μου
 Σᾶς δίνω ἀπὸ σήμερα τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου
 Πῶς θὲ νὰ φτειάσω πρόγραμμα μὲ τόση συντομία
 Ποῦ νὰ 'μπορῇ δασκάλισσα νὰ γείνῃ κάθε μία.
 Σήμερα τὰ κορίτσια μας ιδρώνουν, ύποφέρουν
 Νὰ μάθουν τόσα πράγματα καὶ τίποτα δὲν ξέρουν.
 Προχθὲς 'ρωτῶ τὴν κόρη μου—Ποῦ εἰν' ἡ Σαλαμίνα;
 Κ' ἔκεινη μοῦ ἀπίγνητησε—Διαβάζουμε τὴν Κίνα.
 Κι' ἀντιπροχθὲς τὴν 'ρώτησα—"Αν ἀγοράσω τόσο
 'Οκτὼ ὀκάδες ζάχαρι, ὡς πόσα θὰ πληρώσω ;
 Καὶ μοῦπε κοροϊδευτικὰ ἀμέσως ἡ κυρία
 — Μπαμπὰ δὲν ἔχει ἀπ' αὐτὰ ἡ Στερεομετρία.
 [Εἰσέρχεται ἡ Μαρίκα]
 Μὰ νὰ την πάλιν, ἔρχεται 'ς τὸν μαυροπινακά της
 Νὰ μάθῃ τὰ προβλήματα καὶ θεωρήματά της.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΚΗΝΗ

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ καὶ ΜΑΡΙΚΑ

ΜΑΡΙΚΑ

Παπάκη. . . .

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Λέγε, κόρη μου. . .

ΜΑΡΙΚΑ

Μὲ βλέπεις δακρυσμένη ;

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Ναί, μὰ τὴν πίστι μου... κι' αὐτὸ δὲν ξέρω τί σημαίνει.

ΜΑΡΙΚΑ

Εύθυς έγώ θὰ σου είπω... 'Σ τὴν Στερεομετρία...

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

'Ορίστε πάλιν, ἀρχησε τὴν ἴδια φασαρία.
Λοιπόν ; ...

ΜΑΡΙΚΑ

Λοιπὸν πατέρα μου, ἀπ' τὸ πρωτὶ ὡς τόρα
Σκυμμένη ,ς τὸ βιβλίον μου χωρὶς νὰ λείψῃ ὥρα
'Εδιάθαζα ἐν δύσκολον θεώρημα ...

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Τὸ εἶπα.

Καὶ ἔκανες κοπέλλα μου εἰς τὸ νερὸν μᾶλι τρύπα ! ..
Λοιπόν ;

ΜΑΡΙΚΑ

'Ολίγον ἔλειψε ...

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Τί ;

ΜΑΡΙΚΑ

Νὰ παραφρονήσω
Καὶ σμως δὲν εἰμπόρεσα τὸ πρόβλημα νὰ λύσω

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Καὶ τόρα ;

ΜΑΡΙΚΑ

Πρέπει, πάτερ μου, ἀφεύκτως δίχως ἄλλο,
Γιὰ νὰ μὴ πάθω αὔριον κακὸ πολὺ μεγάλο
Καὶ πάλι μὲ ἀφήσουνε εἰς τὴν ἴδια τάξι,
Νὰ εὔρω ἔνα δάσκαλο γιὰ νὰ μου τὸ διδάξῃ.

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Τί εἶπες ;

ΜΑΡΙΚΑ

Θέλω δάσκαλο τὸ πρόβλημα νὰ λύσῃ,
Διότι ὁ καθηγητῆς 'ς τὴν ἴδια θά μ' ἀφήσῃ.

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Μὰ ἄλλον δάσκαλον ἔγὼ δὲν ξεύρω ἀπ' τὸν Πανούση
Ποῦ εἶχε μᾶλι φορὰ κι' αὐτὸς σχολεῖο εἰς τὸ Μαροῦστι
Μὰ 'κείνος μαθηματικὰ θαρρῶ πῶς δὲν σκαμπάζει
Γιατὶ δὲν εἶδα "Αλγεβρα ποτέ του νὰ διαβάξῃ.

ΜΑΡΙΚΑ

Καλὰ τὸ λέγεις πάτερ μου... λοιπὸν νὰ εῦρης ἄλλον
'Απ' τὸν δημοδιδάσκαλον Πανούσην πειὸ μεγάλον

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Νὰ εῦρω ἄλλον ; . . . 'Αλλὰ ποῦ ;

ΜΑΡΙΚΑ

Σ' αὐτὸ ἔκει τὸ σπῆτι

Θὰ εῦρης ἐνα δάσκαλο ὅπου τὸν λὲν Λεχρίτη . . .

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Λεχρίτη ;

ΜΑΡΙΚΑ

Ναι, εἰν' ἀσχημον ὄλιγον τ' ὄνομά του,
'Αλλ' εἶναι ὅμως φοβερὸς εἰς τὸ ἐπάγγελμά του.
Αὐτὸς καὶ μόνος εἰμπορεῖ τὸ πρόβλημα νὰ λύσῃ
Κ' εἰς τὴν μελέτην μου πολὺ νὰ μ' ὑποβοηθήσῃ.

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Βρέ τι μοῦ λές ; Τότε εύθυς πηγαίνω 'ς τὸ Λεχρίτη
Νὰ τὸν φωνάξω γρήγορα νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ σπῆτι.

[ἀπέργεται ὁ Σπουργίτης]

ΠΕΜΠΤΗ ΣΚΗΝΗ

ΜΑΡΙΚΑ μόνη.

'Ωραῖα τὰ κατάφερα μ' αὐτὸ τὸ τέχνασμά μου.
"Οπου κι' ἀν εἶνε ἔφθασε... πῶς πάλλει ἡ καρδιά μου !
Πῶς θὰ τὸν ἴδω ; ω Θεέ ! πῶς θὰ τοῦ δμιλήσω ...
Δὲν ξεύρω ἡ ταλαίπωρος πῶς πρέπει νὰ ἀρχίσω.
'Ο Λεχρίτακος μου ἐδῶ !.. σιμά μου νὰ προβάλῃ ! ..
Ποία χαρὰ ἀνέλπιστος... πῶς ἡ καρδιά μου πάλλει !
"Ω θὰ τὸν ἴδω χαρωπὸν ἐδῶ εἰς τὸ πλευρόν μου,
Θὰ αἰσθανθῶ πληρούμενον τὸ θεῖον ὄνειρόν μου,
Θὰ μοῦ εἰπῇ — Σὲ ἀγαπῶ φιλάτη μου Μαρία ! ..
Ποία χαρὰ ἀνέλπιστος... δοπία εύτυχία !
'Ελθὲ καὶ ἀνυπόμονος προσμένει χυρ-Λεχρίτη
Νὰ σου εἰπῇ τὸν πόνον της ἡ κόρη τοῦ Σπουργίτη.
'Ελθὲ λοιπὸν νὰ σου εἰπῇ ἡ φλογερὴ ματιά μου
Τί δι' ἔσε τὸν ἄγγελον φυλάττω 'ς τὴν καρδιά μου.

'Σ τὸν διάβολον ἡ "Αλγεδρα, καθηγητὰ εὐήθη,
 'Η κόρη γιὰ τὸν ἔρωτα καὶ μόνον εγεννήθη
 Καὶ σὺ γιὰ νὰ κάθεται νὰ σπάζῃ τὸ κεφάλε
 Νὰ ἴδῃ ἀν εἰς τὸ πρόβλημα χωρεῖ καὶ λύσις ἄλλη.
 "Οσον ἡ ὥρα προχωρεῖ καὶ τόσον συγκινοῦμαι
 Καὶ δίχως νὰ τὸ ἐννοῶ ἀρχίζω νὰ φοβοῦμαι.
 Νὰ φοβηθῶ ; καὶ διατί ; Εἶνε γλυκὺς ὁ ἔρως
 Καὶ δύστις δὲν τὸν αἰσθανθῆ γηράσκει παρακατέως.
 Προσχθὲς 'ς τὸ μυθιστόρημα δπου μοῦ εἴχαν δώσει
 Κι' αὐτοὺς τοὺς στίχους ἔτυχε νὰ ἔχω ἀναγνώσει:
 Πῶς δσαι κάμνουν ἔρωτα περνοῦν χαριτωμένα,
 Γνωρίζουν κόσμον ἀγνωστὸν μὲ πλούτη κεκρυμμένα...
 Λοιπὸν κι' ἔγὼ ἀν ἀγαπῶ μὴ ἔγκλημα θὰ κάνω ;
 Μ' ἀρέσει μ' ἔρωτα νὰ ζῶ κ' ἔρωσα ν' ἀποθάνω.

[κτυποῦν]

Θάρρος λοιπόν ! .. Μοῦ φαίνεται δτι κτυπᾶ ἡ θύρα...
 'Εμπρός ! .. γενναία θὰ φανῶ... ἀπόφασιν ἐπῆρα ! ..

ΕΚΤΗ ΣΚΗΝΗ

ΛΕΧΡΙΤΗΣ καὶ ΜΑΡΙΚΑ

[Ο Λεχρίτης εἰσερχόμενος ἀφαιρεῖ τὸν πῖλον του καὶ ιστάμενος παρὰ τὴν θύραν περιστρέφει αὐτὸν δειλῶς εἰς τὰς χεῖρας του].

ΛΕΧΡΙΤΗΣ [ὑποκλινόμενος].

Κυρία !

ΜΑΡΙΚΑ

Χαῖρε κύριε ! 'Εὰν εὐαρεστῆσθε
 Καθίσατε, παρακαλῶ...

ΛΕΧΡΙΤΗΣ [καθήμενος]

Εὐχαριστῶ... Πῶς εἰσθε ;

ΜΑΡΙΚΑ

Πολὺ καλά, εὐχαριστῶ... Καὶ σεῖς ;

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Κάγω ὄμοιώς ...

(Πῶς τρέμω!...)

ΜΑΡΙΚΑ

(Πῶς τὰ ἔχασα!.. ίδρως μὲ βρέχει κρύος)

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Τί ζέστη ἀνυπόφορος ποῦ εἶνε ἐδῶ πέρα...

ΜΑΡΙΚΑ

Αἱ πυρκαϊαὶ ποῦ καίουσι τὰ δάση κάθε μέρα
Ἐθέρμανον τὸν ἄνεμον...

ΛΕΧΡΙΤΗΣ [ἰδια]

Τί πυρκαϊὰ ἀλήθευα

Αὐτή, ὅπου μου ἄναψαν τὰ μάτια τῆς 'ς τὰ στήθεια!

ΜΑΡΙΚΑ [ἰδια]

'Αλλὰ αὐτὸς δὲν δμιλεῖ... Τί διάβολο... φοβεῖται;
[Τῷ Λεχρίτῃ] Τί νέα ἔχει σήμερον παρακαλῶ εἰπῆτε.

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Τί νέα;.. Ναι.. καθηγητὴς ἐκ τῆς Ἰαπωνίας
Ἐνὸς προβλήματος ὄκτω ἀνεῦρε θεωρίας.

ΜΑΡΙΚΑ

"Ω ἄφες τὸν καθηγητὴν νὰ κάμην ὅ,τι θέλει,
'Ημᾶς γιὰ τοὺς Ἰάπωνας καθόλου δὲν μᾶς μέλλει.
[τῷ κοινῷ] Καλὲ αὐτὸς εἴν' δάσκαλος μὲ σὸλα τὰ σωστά του..
'Εγὼ τοῦ κάμνω ἔρωτα κ' ἔκεινος τὸ χαβά του.
[τῷ Λεχρίτῃ] Λοιπὸν δὲν λέτε τίποτε;

ΛΖΧΡΙΤΗΣ

Ἔλθα ἐδῶ κυρία

Νὰ λύσω ἐν θεώρημα εἰς τὴν γεωμετρία...

ΜΑΡΙΚΑ

Καὶ μόνον... μόνον δι' αὐτό;

ΛΕΧΡΙΤΗΣ [μετὰ φόβου]

Τί; τρέχει τίποτ' ἄλλο;

ΜΑΡΙΚΑ

"Οχι, καλέ, καθίσατε... [ἰδια] Τί βάσανο μεγάλο!..
Πόσον μοῦ φαίνεται δειλός.

ΛΕΧΡΙΤΗΣ [ἰδια]

Πόσον ώραία εἶναι!..

Δὲν ὑποφέρω... [Τῷ Μαρίκᾳ] Χαίρετε, κυρία...

ΜΑΡΙΚΑ

"Οχι, μεῖνε.

ΛΕΧΡΙΤΗΣ [ἰδια]

Μὰ πῶς νὰ μείνω ποῦ αὐτὴ δὲν λέγει οὔτε λέξι...
Θαρρῶ πῶς μ' ἔφερεν ἐδῶ γιὰ νὰ μὲ περιπαίξῃ.

ΜΑΡΙΚΑ [ἰδια]

"Ακόμη δὲν μ' ἔννόησεν... ὡς τί καχὸ μεγάλο!..

"Ας θέσω εἰς ἐνέργειαν τὸ σχέδιον τὸ ἄλλο... .

Βοήθειαν!.. λιποθυμῶ!.. πῶς πάλλει ἡ καρδιά μου
Θεέ μου!.. [πίπτει δῆθεν λιπόθυμος]

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

"Ω βοήθειαν.. Χριστὲ καὶ Παναγιά μου!..
Τρέχω εὐθὺς 'ς τὸν ιατρόν.. Συγγνώμην δεσποσύνη

ΜΑΡΙΚΑ [ἔγειρομένη. ίδιᾳ]

Τί; τρέχει, λέγει, γιατρὸς καὶ μόνην μὲ ἀφίγει;
Σταθῆτε, μοῦ ἐπέρασε. [ίδιᾳ] δὲν μ' ἔννοει καθόλου,

ΛΕΧΡΙΤΗΣ [ίδιᾳ]

Θαρρῶ πῶς ἥτο τέχνασμα... Τὴν κάλτσα τοῦ διαβόλου!
Πῶς εἰσθε τόρα δεσποινίς;

ΜΑΡΙΚΑ

'Ωραῖα φίλτατέ μου
[ίδιᾳ] Δὲν εἶδα τέτοιο δάσκαλο σᾶς βεβαιῶ ποτέ μου.

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

[ίδιᾳ] Τί; φίλον μὲ ώνόμασε; Θάρρος λοιπὸν Λεχρίτη.
'Αφ', οὖ σὲ λέγει φίλτατον ἡ κόρη τοῦ Σπουργίτη.
'Εμπρὸς λοιπόν [πλησιάζων] φίλτατη μου... τὸ πρόβλη-
[μά σου ποῖον];
Κ' εἰς ποῖον σὲ παραχαλῶ εύρισκεται βιβλίον;

ΜΑΡΙΚΑ

Πῶς; δὲν τὸ ἔννοήσατε;

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Σᾶς βεβαιῶ καθόλου...

ΜΑΡΙΚΑ

Τὸν βλάκα ύποκρίνεσθε;

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Δὲν προσποιοῦμαι διόλου.

ΜΑΡΙΚΑ

Λοιπὸν ἴδού τὸ πρόβλημα [πλησιάζουσα τὸν πίνακα
γράφει μεγάλοις γράμμασι] Μὲ ἀγαπᾶς Λεχρίτη;

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Βοήθειαν... μοὶ φαίνεται κρημνίζεται τὸ σπῆτι!..

Λιποθυμία μ' ἔρχεται [πίπτει λιπόθυμος]

ΜΑΡΙΚΑ

"Ω μὴ λιποθυμήσης

Κ' εἰπέ μου εἰς τὸ πρόβλημα ὅποια εἰν' ἡ λύσις.

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Θεέ μου ἄχ! θεέ μου ὄχ! λιποθυμῶ καὶ πάλι.. .

ΜΑΡΙΚΑ

Καλὲ δὲν εῖναι τίποτε . . .

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Μοῦ φεύγει τὸ κεφάλι . . .

ΜΑΡΙΚΑ

Λοιπόν ;

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Συνῆλθα ;

ΜΑΡΙΚΑ

Μάλιστα καὶ λέγε μου νὰ ζήσῃς

΄Σ τὸ δύσκολόν μου πρόβλημα όποια εῖν’ ἡ λύσις ;

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

΄Η λύσις ; ‘Αλλὰ ζήτημα ἐδῶ ἐγείρετ’ ἄλλο . . .

΄Η λύσις εῖναι πρόβλημα καὶ πρόβλημα μεγάλο.

ΜΑΡΙΚΑ

Εἰπὲ αὐτὸ τὸ πρόβλημα

ΛΕΧΡΙΤΗΣ [πλησιάζων τὸν πίνακα γράφει]

Μὲ ἀγαπᾶς Μαρίκα ;

ΜΑΡΙΚΑ

Δόξαν νὰ ἔχῃ ὁ Θεός τὴν λύσιν τὴν εύρηκα.

[ἰναγκαλίζονται ἐνῷ ἀνοίγει ἡ θύρα καὶ εισέρχεται ὁ Σπουργίτης δύτης
βλέπων τὸν πίνακα καὶ τοὺς νέους μένει ἔκθαμβος]

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Μὲ ἀγαπᾶς λοιπὸν πολύ ;

ΜΑΡΙΚΑ

Καὶ ἀμφιβάλλεις τόρα ;

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Αὐτὸ λοιπὸν μοῦ ἔλεγες μὲ τέχνην τόση ὥρα ;

ΜΑΡΙΚΑ

Τί ἄλλο ;

ΛΕΧΡΙΤΗΣ

Τὸ ἐπίστευες, φιλτάτη μου Μαρία,

Νὰ κάμνῃ τέτοια θαύματα ἡ Στερεομετρία ;

΄Ω ἐπιστήμη ἀληθής, αἰώνια νὰ ζήσῃς ! . . .

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ [δεικνύων τὸν πίνακα]

Αὐτὸ εἶνε τὸ πρόβλημα ! . . . [εἴτα δεικνύων τοὺς νέους]

Κι’ αὐτὴ ἐδῶ ἡ λύσις ! . . .

[Πιέται τὸ κατάβλημα]

N. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ